

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/79/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716010039
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3716010039.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému F. N. pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. spáchaného čiastočne formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a čiastočne samostatne, na verejnom zasadnutí dňa 27. marca 2019 prejednal odvolanie obžalovaného F. N. proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 03. mája 2018, sp.zn.2T/16/2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného F. N. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Obžalovaný v 1. rade F. N. (ďalej len „obžalovaný v 1. rade“) bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn.2T/16/2016 zo dňa 03. mája 2018 uznaný za vinného v skutku v bode 1 a 2 napadnutého rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. spáchaného čiastočne spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a čiastočne samostatne a obžalovaný v 2. rade S. W. bol uznaný za vinného v skutku v bode 1 z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., v skutku v bode 3 napadnutého rozsudku z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Tr. zák. (vo vzťahu k obžalovanému v 2. rade S. W. je predmetný rozsudok právoplatný dňom 03.05.2018) na skutkovom základe, že

1.
obžalovaný 1/ F. N. a obžalovaný 2/ S. W.

· v presne nezistenom čase v mesiaci júl 2014, v nočných hodinách, na G. ulici, vedľa fotoateliéru, po vzájomnej dohode, prišli k zaparkovanému osobnému motorovému vozidlu zn. Škoda Felícia, ev. č. R., červenej farby, obžalovaný 2/ W. skrutkovačom pretočil zámok na dverách vodiča, čím otvoril na osobnom motorovom vozidle všetky zámky, následne vnikol do úložného priestoru vozidla, z ktorého odcudzil subwofer valcového typu nezistenej značky, v hodnote 70,40 Eur a akumulátorovú vŕtačku zn. DeWalt nezistenej typu, bez nabíjačky v hodnote 21,60 Eur a obžalovaný 1/ N. otvoril dvere na strane spolujazdca a z úložného priestoru pri nohách spolujazdca odcudzil plynovú pištoľ nezistenej značky, typu kolt, v hodnote 38,83 Eur, a následne z miesta činu odišli, čím svojim konaním spôsobili užívateľovi osobného motorového vozidla F. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. N., Z. XX/XX, krádežou škodu vo výške 130,83 Eur a poškodením vozidla škodu vo výške 33,35 Eur,

· v presne nezistenom čase od 01.09.2014 do 26.09.2014, po vzájomnej dohode, prišli k budove bez popisného čísla, stojacej na parc. č. XXXX/XXX, na ulici S., v A. N., obžalovaný 2/ W. rozlomil cylindrickú vložku zámku na vchodových dverách budovy, po otvorení dverí obaja obvinení vošli do budovy a odcudzili z nej 4 ks hliníkových diskov zn. Audi o rozmere „18“ v hodnote 521,01 Eur a 4 ks letných pneumatík zn. Matador o rozmeroch 255/55 R16 v hodnote 342,39 Eur, následne z miesta činu odišli

a odcudzené veci predali neznámej osobe, čím svojim konaním spôsobili majiteľovi budovy O. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. N., Z. XXXX/XX, škodu vo výške 30,88 Eur a majiteľovi odcudzených vecí I. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. N., A. A. XXX, škodu vo výške 863,40 Eur,

2.

obžalovaný 1/ F. N.

· napriek tomu, že rozhodnutím policajta Obvodného oddelenia PZ Považská Bystrica č. XXXXXXXX, zo dňa 5.6.2014, právoplatným dňa 5.6.2014, bol v blokovom konaní postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a to za odcudzenie oblečenia zaveseného na šnúre na F. ulici v A. N., za čo mu bola uložená blokovaná pokuta vo výške 10,- Eur,

dňa 29. júla 2014 v čase okolo 13.07 hod. v predajni H., na O. ulici č. XXXX v A. N., po vzájomnej dohode s O. Z. a O. Z., ktorí sú za uvedený skutok stíhaní v samostatných konaniach, odcudzili 1 ks záhradníckych dvojčepeľových nožníc s chráničom a 1 ks záhradníckych dvojčepeľových nožníc zn. Fiskars, ktoré zobrala O. Z. a vložila ich do kabelky a následne bez zaplatenia prešla cez pokladničnú zónu, zatiaľ čo O. Z. a obžalovaný F. N. odviekli pozornosť predavačiek na seba, čím spôsobili spoločnosti H., s.r.o., N., A. Z. XXXX/XXX, IČO: XX XXX XXX, odcudzením vecí škodu vo výške 39,75 Eur,

· v presne nezistenom čase od 01.09.2014 do 26.09.2014 sa obžalovaný N. vrátil do už otvorenej budovy bez popisného čísla, stojacej na parc. č. XXXX/XXX, na ulici S., v A. N., a odcudzil z nej 2 ks balíkov Nobasilu v hodnote 30,42 Eur, tmavomodrú lesklú komodu o rozmeroch 150x70x110 cm v hodnote 169,91 Eur, chladničku zn. Whirlpool, bielej farby v hodnote 105,13 Eur, registračnú pokladňu zn. EURO-50T, bielej farby v hodnote 241,14 Eur a 4 balíky izolačnej lepenky talianskej výroby v hrúbke 5-6 mm v hodnote 251,52 Eur, čím majiteľovi odcudzených vecí I. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. N., A. A. XXX, spôsobil škodu vo výške 798,12 Eur,

príčom uvedený skutok 1/ obžalovaný F. N. spáchal napriek tomu, že rozhodnutím policajta Obvodného oddelenia PZ Považská Bystrica č. XXXXXXXX, zo dňa 05.06.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.06.2014, bol postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov spočívajúci v odcudzení vecí a bola mu uložená blokovaná pokuta vo výške 10,- Eur,

· dňa 4. septembra 2014 asi o 14.45 hod. v A. N., v priestoroch obchodného domu C., na predajni spoločnosti G. textil a D.-T., s.r.o. so sídlom A. 6, N., IČO: XX XXX XXX, odcudzil 13 ks pánskych boxeriek a 1 ks pánskych nohavíc v celkovej hodnote 59,56 Eur tak, že tovar si naložil do košíka, prešiel do kabínky, kde si tovar preložil do pripraveného ruksaku a bez zaplatenia prešiel za pokladničnú zónu a keď pracovníčka predajne zatvorila východ z predajne, odhodil ruksak na zem a z predajne ušiel von, kde bol asi o 17.44 hod. zadržaný príslušníkom policajného zboru, čím takto spôsobil spoločnosti G. textil a D.-T., s.r.o. N., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 59,56 Eur,

3.

obžalovaný 2/ S. W.

· v presne nezistený deň, koncom mesiaca január 2015, v nočných hodinách, napriek výslovnému zákazu majiteľky osobného motorového vozidla zn. Daewoo Espero, ev. č. A., VIN: G v hodnote 638,- Eur, H. S., bytom A. N., Z. XX/XX, riadiť uvedené vozidlo neoprávnene používal toto vozidlo tak, že ho riadil po ceste II/XXX, v smere z A. N. na D. W. a následne po diaľnici D1.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný v 1. rade odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/,m/ Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. na spoločný úhrnný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne, za súčasného zrušenia výroku o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn.2T/38/2015 zo dňa 27.05.2015, právoplatného dňa 29.07.2015, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na spoločný súhrnný trest odňatia slobody 18 mesiacov ako aj výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn.2T/163/2014 zo dňa 08.07.2014 na trest odňatia slobody

6 mesiacov, právoplatného dňa 13.09.2014. Obžalovaný bol na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd zároveň obžalovanému v 1. rade podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému I. F. vo výške 281,95 Eur a oboch obžalovaných zaviazal k povinnosti spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodeným, a to I. F. vo výške 863,40 Eur a O. F. vo výške 30,88 Eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu vo vzťahu k obžalovanému v 1. rade nenadobudol právoplatnosť, nakoľko bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného v 1. rade pre nesprávnosť výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu, obžalovaný v 1. rade uviedol, že odvolanie voči rozsudku okresného súdu ako súdu prvého stupňa podal v časti výroku o treste obžalovaného v 1. rade. Poukázal na zákonnú citáciu § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Obžalovaný v 1. rade je presvedčený, že pri uložení trestu mal byť zrušený aj rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.01.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.01.2017, sp.zn.1T/44/2015. Okresný súd napriek tomu, že obžalovaný v 1. rade na hlavnom pojednávaní uviedol, že podľa jeho názoru mal byť zrušený aj vyššie uvedený rozsudok, nevykonal žiadne úkony smerujúce k zisteniu skutkového stavu a ani nijako nezdôvodnil z akých dôvodov k zrušeniu rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.01.2017, sp.zn.1T/44/2015 nedošlo. Obžalovaný sa cíti postupom súdu poškodený, nakoľko má za to, že ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, ktorý sa stal právoplatným a možno na neho prihladať - § 42 ods. 3 za iný jeho trestný čin a tieto trestné činy sú vo viacčinnom súbehu uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Obžalovaný v 1. rade má za to, že mu mal byť uložený spoločný úhrnný súhrnný trest za súčasného zrušenia výroku o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn.2T/38/2015 zo dňa 27.05.2015, právoplatný dňa 29.07.2015 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ako aj výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 08.07.2014 sp.zn.2T/163/2014 na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, právoplatným dňa 13.09.2014 a výroku o treste rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.01.2017, sp.zn.1T/44/2015 na trest odňatia slobody 14 mesiacov, právoplatný dňa 16.01.2017. Obžalovaný v 1. rade z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o treste zrušil a vrátil späť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Obžalovaný v 1. rade sám v písomných dôvodoch odvolania (písomné podanie zo dňa 16.05.2018, ktoré bolo doručené na okresný súd dňa 21.05.2018) uviedol, že podáva odvolanie v časti výroku o treste. Poukázal na to, že odvolanie môže smerovať aj proti výroku o neuložení trestu, ak sa dovoľáva priaznivejšieho skončenia trestnej veci, ktorým je v danom prípade vychádzajúc zo skutkového stavu veci a z priebehu konania uloženie súhrnného trestu aj za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.01.2017, sp.zn.1T/44/2015, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov. Poukázal na to, že okresný súd nevykonal úkony smerujúce k náležitému zisteniu skutkového stavu a nerozhodol o zbiehajúcej sa trestnej činnosti, výsledkom čoho malo byť rozhodnutie o súhrnnom treste aj vo vzťahu k trestu vo veci sp.zn.1T/44/2015. Okresný súd mal povinnosť na hlavnom pojednávaní vykonať dokazovanie prečítaním podstatného obsahu spisu o predchádzajúcom odsúdení obžalovaného (1T/44/2015), aby bolo možné ustáliť, či sú, respektíve nie sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu, prípadne pre rozhodnutie o upustení od uloženia súhrnného trestu. Podľa jeho názoru bol postupom okresného súdu poškodený, nakoľko pri reálnom súbehu trestných činov musí byť obžalovaný v rovnakej situácii ako v prípade úhrnného trestu, t.j. akoby o všetkých spáchaných trestných činoch bolo rozhodnuté v jednom konaní. Ďalej uviedol, že trestné činy v rozsudku 1T/44/2015, zanedbanie povinnej výživy sú trestné činy trváce, teda ide v nich vždy o jeden skutok, nie o pokračovací trestný čin spáchaný viacerými čiastkovými útokmi. Preto má za to, že skutky zanedbania povinnej výživy (1T/44/2015) boli v reálnom rozhodnom súbehu so skutkami uvedenými v skutkovej vete rozsudku 2T/16/2016. Obžalovaný v 1. rade má za to, že mal mu byť uložený spoločný súhrnný trest za súčasného zrušenia výroku o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 27.05.2015 (sp.zn.2T/38/2015) pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., ako aj výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 08.07.2014 (sp.zn.2T/163/2014) a výroku o treste rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.01.2017 (sp.zn.1T/44/2015).

K odvolaniu obžalovaného v 1. rade sa prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica do konania verejného zasadnutia krajského súdu, bližšie písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného v 1. rade ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný v 1. rade a jeho obhajkyňa na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli odvolaniu obžalovaného vyhovieť aj vzhľadom na zmenu právnej kvalifikácie, ktorá bola uskutočnená v rámci trestného konania až po podaní obžaloby. Ďalej poukázal na to, že obžalovaný pred 10 mesiacmi, kedy ukončil výkon trestu odňatia slobody sa okamžite zamestnal, najprv brigádnicky a potom na pracovnú zmluvu, a taktiež na základe toho začal platiť výživné. Má za to, že nepodmienečný trest odňatia slobody by neplnil výchovnú funkciu, ale len represívnu a obžalovaný by prestal platiť výživné. Navrhli, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petítom návrhu uvedenom v písomných dôvodoch odvolania obžalovaného v 1. rade s tým, že odvolací súd obžalovanému uloží podľa svojej úvahy spoločný súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom v rámci ktorého uloží probačný dohľad a určí primeranú skúšobnú dobu. Obžalovaný na záver dodal, že ho mrzí, čoho sa dopustil. Po výkone trestu sa zamestnal, našiel si priateľku a vedie odvtedy usporiadaný život. Požiadal, aby mu odvolací súd uložil podmienku.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 27. marca 2019 na podklade podaného odvolania obžalovaným v 1. rade, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným v 1. rade napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného v 1. rade nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil vo výroku, ktorým podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. uložil spoločný úhrnný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne, za súčasného zrušenia výroku o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn.2T/38/2015 zo dňa 27.05.2015, právoplatného dňa 29.07.2015, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na spoločný súhrnný trest odňatia slobody 18 mesiacov ako aj výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn.2T/163/2014 zo dňa 08.07.2014 na trest odňatia slobody 6 mesiacov, právoplatného dňa 13.09.2014, pretože takto uložený trest obžalovanému v 1. rade okresným súdom je uložený v súlade s ustanoveniami Trestného zákona, je primeraný a spravodlivý.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.

Za správny, považoval odvolací súd poukaz okresného súdu na to, že obžalovaný v 1. rade urobil vyhlásenie o vine a svoje konanie úprimne oľutoval, ktorú okolnosť je potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu v prospech obžalovaného v 1. rade. Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu správne zistil

u obžalovaného v 1. rade poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný v 1. rade priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný v 1. rade napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom tým, že urobil na hlavnom pojednávaní okresného súdu vyhlásenie o vine a okresný súd jeho vyhlásenie v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Tr. por. prijal. Na druhej strane správne zistil dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák., že obžalovaný v 1. rade spáchal viac trestných činov a v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák., že bol už za trestný čin odsúdený. Odvolací súd žiadne iné poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti v tejto predmetnej trestnej veci nezistil.

Pri hodnotení osoby obžalovaného okresný súd taktiež správne zistil, že obžalovaný v 1. rade bol za posledných 10 rokov päťkrát súdne trestaný najmä za majetkovú trestnú činnosť, a taktiež za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn.2T/38/2015 zo dňa 27.05.2015 z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, f/ Tr. zák. spáchaného čiastočne spolupáchatelstvom a čiastočne samostatne na nepodmienečný spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov za súčasného zrušenia výroku o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn.0T/69/2014 zo dňa 05.09.2014, právoplatného dňa 17.09.2014 a výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn.2T/163/2014 zo dňa 08.07.2014, právoplatného dňa 13.09.2014. Obžalovaný v 1. rade bol doteraz dvakrát priestupkovo postihnutý.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného v 1. rade, že pri uložení predmetného spoločného súhrnného úhrnného trestu mal byť zrušený aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.01.2017, sp.zn.1T/44/2015, ktorým bol uložený obžalovanému v 1. rade trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (právoplatnosť a vykonateľnosť nadobudol dňa 16.01.2017), odvolací súd zdôrazňuje, že v predmetnej trestnej veci nejde o súbeh trestných činov, ale o recidívu. V tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že trestný rozkaz Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn.2T/163/2014 zo dňa 08.07.2014 bol doručený obžalovanému v 1. rade dňa 04.09.2014 (viď. doručka založená v spise Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn.2T/163/2014 na č.l.65 zadná strana), pričom prečinu zanedbania povinnej výživy v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn.1T/44/2015 sa obžalovaný v 1. rade dopustil v období od mesiaca marec 2014 do konca októbra 2014 (dokonaný je koncom októbra 2014) a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia v trestnej veci Okresného súdu Považská Bystrica vedenej pod sp.zn.1T/23/2015 dňa 13.10.2014 (trestný rozkaz Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn.1T/23/2015 zo dňa 26.03.2015 nadobudol právoplatnosť dňa 04.05.2015, pričom bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn.1T/44/2015 zo dňa 16.01.2017, právoplatným dňa 16.01.2017). Z uvedených skutočností vyplýva, že trestná vec obžalovaného v 1. rade vo veci Okresného súdu Považská Bystrica vedenej pod sp.zn.1T/44/2015 nie je v súbehu s predmetnou trestnou činnosťou, ale ide o recidívu. Nemožno preto zahrnúť trest vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne uložený obžalovanému v 1. rade za trestnú činnosť vo veci Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn.1T/44/2015 do uloženého spoločného súhrnného úhrnného trestu v predmetnej trestnej veci, keďže súbeh vyššie uvedenej trestnej činnosti je vylúčený.

Odvolací súd po splnení si prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že nepodmienečný spoločný úhrnný súhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému v 1. rade vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanovených pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov, zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Pokiaľ ide o uplatnenie mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody postupom podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody (z 36 mesiacov na 30 mesiacov) okresný súd správne poukázal na skutočnosť, že obžalovaný v 1. rade od samotného začiatku spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, priznal sa k spáchaniu trestného činu, v prípravnom konaní ako aj pred súdom vyhlásil, že je vinný s tým, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd po splnení zákonných podmienok postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal. Taktiež okresný súd správne poukázal na skutočnosť, že obžalovaný v 1. rade sa snažil dobrovoľne odstrániť následky svojho činu- vrátiť odcudzené veci.

Odvolací súd nad rámec úvah okresného súdu dodáva, že podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného v 1. rade prijal, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný v 1. rade priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný v 1. rade takýmto postupom umožnil prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Postup okresného súdu vo vzťahu k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby je preto v súlade aj so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku uverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č.44, kde v právnej vete č. 4 sa konštatuje, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Odvolací súd sa taktiež nestotožnil s názorom obžalovaného v 1. rade, podľa ktorého by mal byť trest uložený okresným súdom neprimeraný (neprimerane prísny).

Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatela je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatelovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatela k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatela, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatela viesť riadny život. V takom prípade logicky musí v zásade prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zložky pred výchovnou zložkou trestu. V uvedenej trestnej veci obžalovaného v 1. rade taktiež neodradila ani hrozba trestu, keďže bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd z vyššie uvedených dôvodov rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že v predmetnej trestnej veci neprichádza do úvahy ukladanie trestu odňatia slobody obžalovanému v 1. rade s podmiennečným odkladom.

Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného v 1. rade na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Krajský súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu je dostatočne jasný, zrozumiteľný, dostatočne zdôvodnený a majúci v celom rozsahu oporu v zákone, pričom námietky, ktoré uvádza obžalovaný v 1. rade vo svojom odvolaní proti rozsudku okresného súdu, nie sú vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti opodstatnené a dôvodné.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody a spôsobu jeho výkonu v prospech obžalovaného, preto odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné, neakceptoval ho a odvolanie podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.